

528/171

5. Trije bratje.
(Kraška narodna pravljica).

Nekdaj so živeli trije bratje; najstariji je bil France, srednji Tone, najmlajši pa Janez. Enkrat so šli po dva in so prišli do treh pot. Janez je šel po srednji, una dva pa po unih dveh potih. Janez je pa srečal prav veliko kač, ker je bil mučan je odrgal od kolesa šino in je vse pobil. Potem je šel naprej in je zagledal leva, kateri je naravnost proti njemu šel, Janez se malo vstraši pa venčar mu serce ne upade in gre proti njemu. Ko je do njega prišel, ga je udaril s šino nekolikokrat in je bil mrtev. Torej gre zopet dalje in zagleda tigra; malo se prestraši, pa vse eno gre dalje pa tudi tigra je pobil. Potem gre dalje po gozdu in pride do neke skale iz Ra. Sere je zaslišal glas: „Pjdi notri.“ Janez gre in pride do nekih vrat in jih odpre ^{notri} pa zagleda polno kač on pa jih s šino vse pobije. Potem pa pogleda zopet v sosedno sobo tu notri pa zagleda same leve in tigre in tudi te je pobil. Potem pa pogleda zopet v tretjo sobo in tu notri pa zagleda dva krita in tudi te dva krita je hitro pobil. Potem pa stopi se v četrto sobo tu notri pa zagleda pa tri gospodične ena je bila v zlati, druga v srebrni, tretja pa pol v zlati pol v srebrni obleki. Torej so mu pa dale te gospodične, ktere je rekel lepo zlato kočijo pa en voz za dva da jih bo naložil. Kojih je naložil je rekel klapcu katerega so mu gospodične dale da naj naprej pelje dva; v zlato kočijo je pa posadil te tri gospodične. Ko sta ga brata že od daleč videla, sta si mislila koliko ima ta dva. Ko so pa skupaj prišli y sta una dva brata Janeza prosila da bi jima vsakemu eno ^{gospodično} dal. Pa Janez se je dal preprositi in jima je dal; sam si pa je pridržal ^{najmlajši} v zlati obleki. Potem je pa bilo ženitovanje in prav veselost se imeli pa tudi mené so porabili pa zavolj tehnik vzrokov nisem šel na ženitovanje. Tisti bratji pa še danes žive, če niso že večerj umrli.